

‘Als God probeert contact met ons te maken, dan lukt het niet, want we zijn voortdurend in gesprek. Hij hoort alleen maar tuut-tuut, tuut...’

Fred

Al tientallen jaren zet Fred Matser zijn tomeloze energie, inzichten en kapitaal in voor goede doelen. Zijn carrière als weldoener begon met een indringende spirituele ervaring van totale overgave: ‘Ik ben door een kiertje geglipt van de eindigheid en heb vanuit dáár naar leven en dood mogen kijken.’

Hij doet zelf open, in zijn monumentale kantoorpand in Loenen aan de Vecht, en hij zet thee voor zijn bezoek. Marokkaanse kruiden-thee, dat drinkt hij zelf ook graag. Fred Matser is hartelijk, gastvrij, gezellig. Hij verkeert op voet van vriendschap met beroemde mensen als Michael Gorbatsjov, Deepak Chopra, Jane Goodall, Carolyn Myss en Irene van Lippe-Biesterfeld. Zij schreven bijvoorbeeld een stukje in zijn onlangs verschenen boek ‘Rediscover Your Heart’. En ze nodigen hem uit op conferenties over de hele wereld. Matser is ‘beroepsfilantroop’. Hij trekt zich het lot aan van wezen in Roemenië, bekostigt operaties voor kinderen met leukemie, financiert mikrokredieten, vredes- en milieuprojecten en stimuleert jongeren om met creatieve ideeën te komen. Matser reist veel. Te veel, denkt hij zelf wel eens.

“Binnen in mij is een discussie aan de gang. Aan de ene kant denk ik: ik moet meer loslaten, de stilte vinden, om het leven door mij heen te laten gebeuren en er werkelijk te kunnen zijn. Aan de andere kant word ik uitgenodigd door allerlei mensen met de vraag of ik wil helpen. Hier een organisatie die bewustzijn helpt vergroten, daar de strijd tegen malaria. Ik voel me daardoor aangesproken, omdat ik zelf malaria heb gehad. Ik ben nu ook benaderd door de speciale groep van de Verenigde Naties die zich met malaria bezighoudt - de top van malariabestrijders.”

Waarom is dat een tegenstelling? U kunt het leven toch door u heen laten gaan, terwijl u malaria bestrijdt?

“Ja, maar het is ongelooflijk moeilijk. Als ik niet mijn eigen huis op orde heb en anderen ga helpen, riskeer ik dat ik mijn eigen vervuiling meeneem

en anderen daarmee infecteer. Ik heb een tijdje geleefd bij de Shipibo-indianen in Peru en ik heb gezien hoe prachtig kwetsbaar die mensen zijn. Ze zijn te goeder trouw als ze naar westerlingen luisteren, omdat ze niet op de gedachte komen dat wij hen zouden kunnen manipuleren. Als je niet inziet dat het een voorrecht is om bij volkeren te mogen zijn met een andere cultuur en je komt binnen met je eigen agenda... wat is dan het effect? Je dendert over ze heen.

Ik heb een tijd bij het Rode Kruis gewerkt aan de kindersterfte in de derde wereld veroorzaakt door uitdroging bij diarree. Daar heb ik geleerd dat geduld en respect essentieel zijn als je mensen wilt helpen. Nu zijn de Verenigde Naties bezig met de millenniumdoelen. Ze zeggen dat ze de armoede gaan halveren en iedereen applaudisseert - maar wat houdt hun idee van hulp in? Een gigantische motor gaat nog harder draaien. Ze

pompen drie miljard extra in malaria-bestrijding en ze hebben haast. Daarmee exporteren ze alleen maar hun eigen stress. Maar de meeste Amerikanen zijn zich dat niet bewust, want zij zijn gewend om continu weerstand te krijgen, in een sfeer van competitie.”

Wat gaat u nu doen dan?

“Ik werk natuurlijk toch mee. Voor malaria heb je een prachtig middel, een geïmpregneerde klamboe, die werkt een paar jaar. En zieken kun je, mits goed gediagnosticeerd, behandelen met een uiterst effectief medicijn, ACT, op basis van Chinese kruiden.”

U bent van zakenman weldoener geworden na een spirituele ervaring. Wat gebeurde er precies?

“Ik volgde in Zwitserland een ontgiftende therapie voor een te hoog suikergehalte in mijn bloed: veel water drinken, groenten eten, diepe massages. In de loop van die therapie kreeg ik een medicijn, een soort gecondenseerde nootmuskaat. Terstond voelde ik een enorm gevoel van gelukzaligheid, ik merkte dat mijn denken wegviel en dat ik juist maximaal gewaar was. Mijn gevoeligheid werd extreem hoog. Mijn denken zat er niet meer tussen, mijn volle aandacht ging in mijn gevoel zitten. Mijn hersengolven moeten met een klap veel langzamer zijn gaan lopen, met een cyclus van misschien tussen de 6 en 15 golven per seconde. Normaal, bij gewoon denken, zijn dat er 20 of meer. Ik zeg altijd: als God probeert met ons contact te maken, dan lukt het niet, want we zijn voortdurend in gesprek. Hij hoort alleen maar tuut-tuut-tuut aan de andere kant van de lijn. Zo druk hebben we het meestal in ons hoofd. Als je even weg bent uit dat gekakel en het wordt >

Matser

stil, dan heb je weer een relatie met de bron, met het oneindige. Tijdens die ervaring dacht ik niet, dus het oordeel verdween, er was geen emotie, maar wel een maximaal gevoel.

Ik beschrijf dat ook in mijn boek. Tijdens zo'n ervaring van oneindigheid kom je terecht in een veld waar je geen emotie en geen oordeel hebt, maar wel onderscheid kunt maken. Dan is je klankkast schoon, je bent niet gehinderd door belastende informatie - en dan is zuivere informatie alom beschikbaar. Je bent het ego voorbij en deelachtig aan de grootheid van het oneindige. De grenzen van je huid verdwijnen, je bent één met het al. Die ervaring veranderde mijn leven, ja. Niet dat ik niet duizenden malen terugklap in de oude groef... De zachtheid van God heeft ons gebracht in deze dimensie van ruimte en tijd, om onszelf te ontwikkelen. Maar wat is het grote drama? Dat we 'leren' alleen maar uitleggen als mentaal leren, en we mensen niet de veiligheid bieden om hun gevoelsleven te ontwikkelen en daarover eerlijk te communiceren. Daardoor raken we in ons hoofd en beseffen we niet wat we de natuur aandoen, ook onze innerlijke natuur. We zijn zo op onszelf gericht dat de natuur uit balans is geraakt en de aarde zelfs opwarmt. En op een ander niveau hebben we nog een ziekte: dat we denken dat we elkaar moeten uitsluiten om iets te leren. Dat wil zeggen dat we het oneindige, de bron van alle informatie waaruit wij bestaan, niet serieus nemen en niet als bron kiezen. Dus de overgave daaraan kennen we ook niet. Die overgave kun je heel lichamelijk uitleggen. Als je mediteert, ontspan je je, je leert je denkpatronen te stoppen, los te laten. Loslaten is overgave. Al die woorden beschrijven hetzelfde. Het laatste dat je loslaat, is je leven. Er komt een dag dat je doodgaat. Maar als je de dood partner maakt van je leven, wordt alles anders."

Hoe doe je dat?

"Als mijn centrale levensthema is het ontwikkelen en beoefenen van onvoorwaardelijke liefde via overgave, dan maakt het niet uit of ik leef of sterf. We komen vanuit een totale onthechting, via negen maanden in de baarmoeder, tot totale hechting aan het leven. Maar die hechting kun je oplossen tijdens het leven, en toch blijven leven. Niet dat het makkelijk gaat. In 1997 ben ik bijna gestorven aan malaria, die ik had opgelopen tijdens een reis met Jane Goodall in Afrika. Ik was zo verzwakt dat ik niet eens meer energie had om bang te zijn voor de dood. Ik gaf me volledig over aan God en bad: 'Vader, waar u me hebben wilt, aan deze kant van het leven of aan de andere kant, daar zal ik zijn.' Dat gaf me een diepe rust. Tot mijn verrassing werd ik beter en ik was diep dankbaar dat ik nog mocht leven.

Uiteindelijk was ik genezen maar voor ik uit het ziekenhuis vertrok, wilden ze nog een foto maken van mijn longen. Dat gebeurde en ik zat in de wachtkamer te wachten. Er kwam een jongeman langs met foto's - hij keek zéér bezorgd. Ik vroeg of het mijn foto's waren, ja dat waren het. Wat staat erop? 'Dat mag ik niet zeggen,' zei hij. Dus ik dacht meteen: ik heb longkanker! Hij mag het niet zeggen, want dat moet de specialist natuurlijk doen... Dat is het komische van God, die zei: Ja jochie, je dacht

dat je er doorheen was, maar ik zal je nog even laten ervaren hoe gehecht je bent. Ik zat hem enorm te knijpen. Na een kwartier mocht ik bij de specialist naar binnen en die zei dat alles goed was. Er was echt niets aan de hand. Toen wist ik weer dat het niet zó snel gaat, onthecht raken."

Die hechting aan het leven is er toch ook niet voor niets?

"Het is een geschenk van God, dat je krijgt om te leren. Maar je leert niet genoeg als je het oneindige volledig uitsluit. En dat oneindige hebben we in onze cultuur niet serieus genomen. We zien dus dat er nu leiders in de wereld zijn die ons willen dwingen, vanuit hun eigen angst, om in het materiële te blijven zitten, omdat ze je daarmee beter kunnen manipuleren. Zij willen jou doen geloven dat zij de leiders zijn. Maar wij leven allemaal naast elkaar op een ronde aarde. In essentie geloof ik niet in leiderschap. Wel in begeleiding, in de dirigent, de coach. Dat is iets essentieel verschillends. Een begeleider neemt wel de leiding, maar alleen omdat er processen zijn die geleid moeten worden waarbij hij meer dan gemiddelde talenten heeft om mensen te helpen bewustzijnsontwikkelingen door te maken. Daarna treedt hij weer terug om een ander proces te laten gebeuren."

Overgave lost de angst op. Bent u nog wel eens bang?

"Ja natuurlijk, vele malen per dag. Voor een claxon om de hoek, of omdat ik een afspraak vergeten ben op te schrijven en ik weet niet meer wat het was... Ik kan hele lijsten maken van mijn angsten. Ook diepere angsten. Ik leef

nu net iets langer dan mijn vader geleefd heeft. Dat is een soort keerpunt. Daar heb ik veel over nagedacht de laatste maanden. Het leven is natuurlijk altijd een cadeau, maar als ik mezelf vergelijk met mijn vader die op deze leeftijd al gestorven was, wordt het dat nog meer."

Hoe leer je dan die weerstand op te geven?

"Ieder moet dat op zijn eigen manier leren. Die weerstand hebben wij gekregen van God om daarmee overgave te leren, die heeft een functie. Angst heeft een functie. Iedereen heeft een eigen opdracht daarin. Deepak Chopra zegt: word vrienden met je eigen schaduw, leer je pijn te omarmen. Op het moment dat je licht brengt op je pijn, kun je eraan werken. Wij hebben zo'n idee: met de vijand praat je niet. Maar ik denk dat de kunst juist is om te praten met het hart van je vijand. Ook je angsten moet je niet wegduwen. Je kunt kracht in jezelf ontwikkelen om toegang te krijgen tot het oneindige. En om de gave te hebben het oneindige ook in de ander te herkennen en aan te spreken.

Door mijn ervaringen met het oneindige mocht ik met grote helderheid zien hoe het leven in elkaar zit. We leven in de eindigheid en die wordt bepaald door ruimte en tijd. Hoe is ooit vanuit die oneindigheid het eindige tot stand gekomen? Ik ben geen wetenschapper, maar ik ben door een kiertje geglipt van de eindigheid en heb vanuit dáár naar leven en dood mogen kijken. De oneindigheid is een groot gebeuren van oneindige liefdevolle informatie die daar in potentie aanwezig is. Die informatie >

'De kunst is om te praten met het hart van je vijand.'

laat zich uitdrukken in ruimte en tijd, het eindige. Dat eindige, de ‘wereld’ waarin wij leven, bestaat bij de gratie van weerstand. Als er geen weerstand is, bestaat er geen ruimte en tijd. Je hebt contrast nodig. In de oneindigheid is geen contrast. Het is een gigantische is-heid. En daarin is een klein hoekje - natuurlijk enorm groot, maar relatief klein - waarin ze dus wel aan weerstand doen: het universum.

In de psychologie is weerstand angst. Weerstand is in essentie duwen, of trekken. Vanuit de natuurkunde gezien trekt de aantrekkingskracht van de aarde ons en we leven bij de gratie van de weerstand, dus die angst is altijd impliciet aanwezig in ons leven. Waarom is die angst er? Ik denk omdat de zachtheid van het goddelijke ons zo helpt één voor één te leren keuzes te maken. Onze ervaringen kunnen wij hier opdoen via de levensloop, om op grond daarvan steeds beter te leren leven.

Hoewel de aarde rond is en we naast elkaar staan, is toch het misverstand ontstaan dat mensen elkaar proberen uit te sluiten. Zichzelf bevoordelen, zodat anderen niet meedoen.

Van Deepak Chopra heb ik het volgende geleerd. Het menselijk lichaam bestaat uit cellen die tot leven komen en sterven. De ene cel heeft misschien een leven van bijvoorbeeld tien minuten, de langstlevende van zeven jaar. Het bewustzijn van die cellen is zo dat elke cel weet wanneer hij moet sterven, om een bijdrage te leveren aan het geheel, het lichaam. Wat doet nou een kanker cel? Die heeft niet het bewustzijn dat hij in de ruimte zit van andere cellen; hij heeft alleen bewustzijn van zichzelf. Hij wil niet dood en vormt dus een tumor die tegen

‘Professioneel vrijwilliger’ Fred Matser

Fred Matser (63) volgde zijn vader op die projectontwikkelaar was in Hilversum; op zijn 23ste was hij al directeur van een bloeiende onderneming. Rond 1980 stapte hij eruit en trok hij met zijn gezin naar Zwitserland, waar hij voor het Rode Kruis een programma opzette voor de bestrijding van kindersterfte door diarree. In Zwitserland had hij een aantal bijzondere spirituele ervaringen die hem ervan overtuigden dat hulp alleen werkt als je mensen in staat stelt zichzelf te ontwikkelen tot verantwoordelijk individu.

Sinds 1983 is hij ‘professioneel vrijwilliger’, zoals hij het zelf noemt. In totaal zette hij zeventien stichtingen op, waaronder een gezondheidscentrum in Hilversum en de stichting Malaria No More! Nederland. Matser is getrouwd en heeft drie dochters uit een eerder huwelijk. In zijn boek ‘Rediscover Your Heart, 7 Keys to Personal and Planetary Transformation’, met een voorwoord van Michael Gorbatsjov en een nawoord van Deepak Chopra, zet hij zijn levensverhaal en zijn theorieën uiteen.

de andere cellen drukt. Uiteindelijk drukt de tumor het lichaam dood. Tenzij het bewustzijn in de kanker cel op z’n schreden terugkeert en toch sterft, in z’n eigen ritme, op z’n eigen tijd, in het belang van het geheel. Dat is zo’n mooi beeld! Als wij dat als individu beseffen, krijgen we de mogelijkheid om ons eigen bewustzijn te ontwikkelen en deel te nemen aan hogere processen. Het gaat er niet om dat je alsmaar blijft leven, om liedjes te blijven zingen en cake te eten met tante Sjaan, maar dat je bereid bent om te delen, en te sterven voor het geheel.

Er is plaats voor alles. Alles in ruimte en tijd bestaat naast elkaar en is voortdurend in beweging. We leven ook allemaal in een verschillende tijd. Einstein zei dat je tijd kunt definiëren aan de hand van de snelheid van het licht. Het licht reist met een snelheid van 300.000 kilometer per seconde. Het arriveert niet gelijktijdig overal; dus alles leeft in zijn eigen tijd. Daarom bestaat competitie niet echt.”

Mensen vechten eigenlijk tegen spookbeelden?

“Ja. Want alles staat naast elkaar, in ruimte en tijd. Het is een misverstand te denken dat je van iemand kunt winnen. Er bestaat geen winst, en ook geen verlies. God heeft ons al die spulletjes gegeven en naast elkaar neergezet, om het mooi met elkaar te kunnen doen. We moeten niet kijken hoe we elkaar kunnen uitsluiten, maar hoe we elkaar kunnen insluiten, erbij kunnen betrekken. Het schijnt dat tennis ooit ontwikkeld is om elkaar de bal toe te spelen. De kunst is dat ik jou zulke ballen geef dat je je spieren maximaal gebruikt, en dat jij mij de bal laat terugspelen. De cyclus van geven en ontvangen.

Daardoor wordt mijn lichaam sterker, en mijn lichaam is de drager van mijn bewustzijn. Dat is een schitterend voorbeeld van samenwerken. Maar wat hebben ze ervan gemaakt? Degene die dat heilige principe doorbreekt en zorgt dat de bal niet teruggespeeld kan worden, die krijgt een punt! Daarvoor wordt geapplaudiseerd! Degene die niet meedoet aan het geven en ontvangen, die zetten we op een voetstuk. De verrader wordt geëerd! Dáárvoor worden grote sportevenementen gehouden en mensen vergiftigen zichzelf vaak om aan dit misverstand mee te doen. Ik zeg wel eens: alles is zo menselijk, maar niets is meer wezenlijk. We zijn verslaafd aan mens. Maar we zijn menselijke wézens. Wezen is het wezenlijke, de essentie, en dat is synoniem met het oneindige. Dat is zo ontroerend, als we beseffen dat we allemaal mensenwezens zijn... maar we hebben ons verkleind tot mensen. Die weg terug naar het wezen ben ik gegaan door die ervaring. Als ik volledig in mijn wezen ben, kan mij niets gebeuren. Maar als ik mijzelf verklein tot mens, bij uitsluiting van het wezen, ben ik omringd door angsten. Want er komt een dag dat ik die mens moet opgeven.”

TEKST LISETTE THOOFT FOTOGRAFIE MARK KOHN

Fred Matser, ‘Rediscover Your Heart, 7 Keys to Personal and Planetary Transformation,’ Findhorn Press, ISBN 9781844091225
Informatie over Fred Matser en zijn werk: www.fredmatser.com